

mloko derbescho hupisch; to wschynno hobstarascho won rad a deře. Won teke nahufnu schysch, płatašch, warisch, butru zynisch, dře wo narubašch a pschinosowasch, schpu mjascz, a gdnž mascher farowascho, dějascho schegnušch abo schischczasch, ša tym ako masch tu farfu přesny abo šlesny še mějascho. Huschej togo wschogo bašlišcho won šebe pokletny, šamosczidla, wětschniki š pěstami, maše chołuje, wošny atd.

We šwojich šlědnych schulskich lětach bu won ako wołow pašnyř pschistawjony, dvě leschi do Přerkojz (pla schule), druge lěta pla šwojog schwara Přerka (abo Tšhada). Dofulž te pašwny pschi rěze běchu, mějachu te pašnyře tam šašej šwojo wjašele we wože: meńki a raki buch u tnych žerow pschi brose schėgane, grundny a schmarle šapane a do naporannych gatkow šajzone, wodne (abo mlynške) kolaža bašlone, pušchczalnize gotowane atd. Pschi tom wschynnom paš nesabny pašnyř Schwela šwojo hušneńe; špiwarške knigly mějascho pschezej šobu na paštwe; doma gońascho jogo masch š hušneńu.

Welika a mała mložina ros wjašeli še tenzaž lesche na něželu wotpońna š balograšchim, šulanim a czinku gońenim; žišchi šczinzachu wele. Šnyne bu šostkowane, mlynšowane, bublinkowane a šchizšowane.

Małog běšcho tenzaž, až lěto štaremu goleschu buch u knigly a šwětky tolař předš položone, ša zymž gole nejperweej pschimějo, nad tym šnějo zaž žyweńa nejwězej špodobańa. Teke Ritku bušchtej šajbel a tolař pokasanej, wón poglědnu na hobej, huštre hobej ruze a popadnu š jadnej u te knigly, š drugeju ten tolař. Take šname še dopońni we jogo žetem žyweńu.

Su Tšhadojz bu šu blidu šjadowane a něželu po hobeže špiwane a přatšowane lašowane. Młodny Tšhado (Merštn Přer še Šchłodowa) běšcho na ten part šromny muž. Won běšcho w měsčze šurendař byš a pla šantor Grabiana špiwasch hušnuš, taš pschawě še šnošowanim.

Gdnž Schweliz Rito doma šam hobešowascho, štyšnu won teš šwojej ruze a hušjatowa šebe šu blidu. Šótom še myšlascho: Šlědaj, Ritko, ty šny wschaš šromnějšchy, ak te druge golžny, te še waliju šu blidu ako prošeta do šornya. (Šlědaj,